

[Veistrup.]

forlænge denne Debat i synderlig stor Udstrækning; det vilde være at lege Kispus med hinanden, og det synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til. Jeg skal da ikke fremsætte mange Bemærkninger, men kun sige til den ærede sidste Taler (Hendriksen), at naar han mener, at den eneste forsvarelige Ordning af vort Forsvar er den, som udenlandske Forhold dikterer os, saa er dette fuldkommen forkert. Hvad det gælder om er, at vi nu indretter os efter vore egne Forhold og ikke efter Udlandets, og det er netop det, det foreliggende Lovforslag er Udtryk for: Vi erkender vor Magtesløshed i Henseende til at stille militære Styrker paa Benene, som virkelig betyder noget under alvorlige krigerske Tilstande, men naar der er Tale om Afværgelse af irregulære Banders Angreb, er den foreslaaede Ordning lige saa vel anvendelig som den, vi i Øjeblikket har.

Den ærede Ordfører (Stensballe) begyndte med at sige, at man ikke havde ændret Standpunkt under Udvalgsbehandlingen. Denne Udtalelse beredte mig ikke nogen Overraskelse; jeg var ganske klar over i Forvejen, at man ikke havde overbevist eller omvendt hinanden under Udvalgsbehandlingen. Den Lov, vi lever under i Øjeblikket, svarer i øvrigt i nogen Grad til den Ordning, som vi ønsker indført, thi den nugældende Ordning er ikke i den Forstand et krigsmæssigt Apparat, at vi med den kan afværge Neutralitetskrænkelser; den er ikke andet end et Vagtværn, men et alt for dyrt Vagtværn, og mit Parti ønsker derfor, at vi skal ophøre med at øse en Mængde Penge ud, saaledes som vi gør det i Øjeblikket.

Den ærede Ordfører sagde, at man vilde ikke gaa med til tilfældige eller ensidige Nedsættelser. Jeg vil hertil sige, at de foreliggende Lovforslag hverken er ensidige eller tilfældige, de er bygget op paa de nøgne Kendsgerninger, saaledes som de stiller sig for os. Dernæst siger den ærede Ordfører, at han ikke vil være med til en Ændring hvert hele eller halve Aar. Men det er der aldeles ingen, der forlanger. Tværtimod, det ærede Medlem kan blot stemme for de Lovforslag, der foreligger her, og saa lover jeg for, at der sikkert vil blive Ro om denne Sag i adskillige Aar. Forslagene er ikke dikteret af Lyst til at foretage Ændringer hvert hele eller halve Aar, men vor Stilling er dikteret af, at de foreliggende Lovforslag vil kunne tilfredsstille ikke alene indadtil, men ogsaa udadtil med Hensyn til vor militære Ordning.

I øvrigt har de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, beredt mig en dyb Skuffelse. Jeg er bedrøvet over, at man ikke vil tage Konsekvensen af de Udtalelser, som fremsattes af Partiet Venstres Ordfører ved den forrige Sags Behandling. Man kan dog ikke den ene Gang efter den anden staa op og beklage sig over, at Regeringen ikke ønsker at spare, og saa, naar der endelig kommer et Forslag, som betyder en Besparelse, sige, at det vil man ikke have noget med at gøre. Derfor, skønt det ærede Medlem begyndte med at gøre opmærksom paa, at Stillingen ikke var ændret, troede jeg alligevel, man vilde tage Konsekvensen af de Udtalelser, der blev fremsat ved den forrige Sags Behandling, men det viser sig altsaa ikke at være Tilfældet.

Jeg skal, som jeg sagde før, ikke fortsætte med Udtalelser om denne Sag; den er saa gennemdebatteret, at der ikke er nogen som helst Anledning til at fortsætte Diskussionen. Jeg anbefaler, at man stemmer for Forslaget, som det her foreligger; jeg tror, at det opfylder alle de Krav, som kan stilles til et Forsvar herhjemme.

Forsvarsministeren (H. P. Hansen):

Efter de Udtalelser, der fremkom ved Sagens første Behandling fra Ordførerne for Venstre og de Konservative, vil jeg ikke paastaa, at det er mig en Overraskelse, at der ikke er større Tilslutning til Forslaget i Dag, end Tilfældet er. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) udtalte, at det ikke var lykkedes at opnaa større Enighed i Udvalget, og derfor maatte man gaa imod Forslaget. Jeg har den Opfattelse, at man vist ikke har gjort sig store Anstrængelser i Udvalget for at opnaa nogen Enighed. Jeg havde ved Sagens første Behandling tilsagt min Bistand til at naa til en Overenskomst, men til Trods for de 3½ Maanedes intensive Udvalgsarbejde, er det altsaa ikke lykkedes at naa dertil. Naar det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds saa henstillede til mig i Dag at trække Forslaget tilbage, maa jeg sige, at deri kan jeg ikke tjene ham. Vi har fremsat dette Forslag ud fra den Betragtning, at det er fuldt forsvareligt, og derfor kan jeg naturligvis ikke trække Forslaget tilbage; de Herrer maa faa Ansvar for at stemme det ned, hvis ikke man vil gaa med til det.

Naar det ærede Medlem siger, at man ikke vil kunne faa den militære Sagkundskab til at sige god for Forslaget, tør jeg ikke modsige det ærede Medlem, men vil